

2. Рекомендації круглого столу «Місцеві бюджети: реалії і перспективи» 17 березня 2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://budget.rada.gov.ua/kombjudjet/control/uk/publish/article?art_id=47236&cat_id=44734.

3. *Силуанов А. Г.* Повышение эффективности межбюджетных отношений и качества управления общественными финансами // *Финансы.* – 2006. – №1. – С. 3–9.

Сіташ Т. Д.

аспірант кафедри фінансів

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Покращення становища в сучасній охороні здоров'я вимагає змін в системі планування, фінансування, координації робіт усіх її служб та закладів з іншими галузями діяльності. У спадок незалежній Україні дісталась потужна мережа органів і закладів охорони здоров'я із значним кадровим та матеріально-технічним потенціалом, тому прикро було б втратити ці ресурси та зруйнувати систему охорони здоров'я населення.

Орієнтиром останнього десятиріччя і в перспективі для вдосконалення охорони здоров'я в Європі та в кожній країні – члені Європейського бюро ВООЗ визнано загальноєвропейську політику “Здоров'я для всіх”, яка передбачає, що всі країни повинні не тільки мати, але й здійснювати політику досягнення здоров'я для всіх людей на державному, регіональному та місцевому рівнях за підтримки відповідних структур. Основна мета такої політики, полягає в забезпеченні справедливості в галузі охорони здоров'я та високої якості життя, а її головний орієнтир – усунення відмінностей у стані здоров'я людей, які зумовлені соціально-економічними чинниками.

В Україні розпочато реорганізацію системи охорони здоров'я на основі пріоритетного розвитку первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини, реструктуризацію галузі.

Згідно Програми економічних реформ, реформування сфери охорони здоров'я починається шляхом реалізації пілотних проектів у чотирьох регіонах України: Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та мі-

сті Києві з подальшим аналізом результатів досвіду реформування та використання його на загальнодержавному рівні.

Метою пілотних проектів є апробація проголошених підходів до реформування системи охорони здоров'я, виявлення потенційних ризиків та визначення кола заходів, спрямованих на нейтралізацію цих ризиків до розгортання реформи на загальнонаціональному рівні.

Основними завданнями на сучасному етапі реформування сфери охорони здоров'я в Україні визначено:

- підвищення якості та доступності медичних послуг;
- поліпшення ефективності державного фінансування;
- створення стимулів для здорового способу життя населення й безпечних та сприятливих умов праці;
- підготовка умов для переходу до страхової моделі соціального медичного страхування.

Все вказує на те, що реформована, а тим більше в перспективі остаточно сформована система охорони здоров'я, а також складові її суб'єкти та їхні відносини не повинні входити в протиріччя, як із загальними конституційними основами держави, так і з конституційними гарантіями прав громадян на охорону здоров'я та медичну допомогу. При виникненні й розкритті таких можливих протиріч доцільно привести систему охорони здоров'я, зокрема, зовнішні і внутрішні форми та відносини її суб'єктів, у відповідність з основними умовами суспільного середовища.

Враховуючи стратегічне значення системи охорони здоров'я для розвитку економіки України, зміцнення безпеки держави та поліпшення здоров'я населення, а також зважаючи на необхідність вжиття невідкладних заходів щодо комплексного розв'язання проблем галузі реформування має охоплювати фінансово-економічну, організаційно-управлінську, нормативно-правову сферу та механізми оптимізації її діяльності.

Література:

1. Закон України «Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві» від 07.07.2011 №3612-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?usind>

2. Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава : Програма економічних реформ на 2010-2014 роки / Комітет з економічних реформ

при Президентіві України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua>.

Тимчук О. Й.
викладач кафедри фінансів

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ БЕЗРОБІТТЯ

Глобальний економічний спад викликав глибоку й широкомасштабну економічну кризу, що різко збільшила кількість безробітних у всьому світі, провокуючи соціальну напругу, політичну нестабільність та збільшуючи можливі ризики для безпеки країн. Країни, що розвиваються, найбільше постраждали через втрату робочих місць у галузях формального сектора економіки, орієнтованих в основному на експорт. Не оминули ці процеси й Україну.

Дослідження проблеми безробіття в Україні у сучасних умовах господарювання є досить актуальним. Особливої уваги потребують питання дотримання принципів гідної праці, гарантування соціального захисту, загальних прав людини в соціально-трудої сфері, впорядкування міжнародних міграційних потоків. Безробіття вважається, з одного боку, важливим стимулятором активності працюючого населення, а з іншого – суспільною проблемою. Експерти Міжнародної організації праці вважають, що в найближчі роки у середньому в світі рівень безробіття досягне 10%, і повністю ліквідувати його не зможе жодна країна. Стан ринку праці й тенденція до зростання кількості безробітних свідчать про потребу прийняття термінових і радикальних заходів, необхідних для вирішення проблеми зайнятості та створення робочих місць. Наявна система допомоги безробітним не відповідає ситуації, що склалася, і потребує докорінного реформування [1, с. 7].

Безробіття не може бути доцільним ні в економічному, ні в соціальному планах, оскільки його зростання створює цілий комплекс проблем: скорочується купівельна спроможність населення, бюджет втрачає платників податків, підприємство – персонал. Зростають ризик соціального напруження, додаткові витрати на підтримку безробітних. Створення в